

Derefter fattes Lovforslagets § 7 under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man strag til Afstemning.

Lovforslagets § 7 (se Tillæg C. Sp. 205 - 6) vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Derefter fattes Lovforslagets § 8 under Forhandling.

Formanden: Til denne Paragraf forelaa der et **Ændringsforslag**, nemlig **Ændringsforslaget** under Nr. 4, angaaende det Beløb, som skal udredes af Kolonialkasserne paa de dansk-vestindiske Der; men dette Forslag er, som jeg før berøerte, da vi vare ved Udgiftssiden, blevet afgjort ved den der stedfundne Afstemning.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man strag til Afstemning.

Lovforslagets § 8 faalydende:
 Indtægten af Færserne beregnes med nedestaaende 50,810 Kr. 33 Ore
 vedtoges enstemmig med 47 St.

Derefter fattes Lovforslagets § 9 med det dertil stillede **Ændringsforslag** af Udvalgets **Fler-tal** under Nr. 5 under Forhandling.

Ordføreren (Bloug): Forslaget under Nr. 5 til § 9 af Udvalgets **Fler-tal** gaar ud paa, at „Post 3. Afdrag, foretagne i geistlige Embeders Indtægter siden 11te Juni 1875 og indbragne i Fonds under Navnet **Stiftsmidler**, anslaaes til 50,000 Kr.“ skal udgaa. Jeg skal lige saa lidt her, som Udvalget i sin Betænkning har gjort det, indlade mig paa at drøfte, hvorvidt den høitærede Minister efter Lovgivningen har været berettiget til at foretage disse Inddragelser. Det er en bekjendt Sag, at det er Noget, som fra gammel Tid er flet; men det er flet, som den høitærede Minister selv ved tidligere Leiligheder har sagt, i mindre Udstrækning og kun i ganske bestemte Tilfælde, hvor man vilde oprette residende Kapellanier eller bygge en Kirke og Detslige. Ministeren har temmelig konsekvent fulgt den gamle Skik med en Række Præstefald, hvorved han kun har havt til Hensigt at forberede en Lov om Udjevning af Præstelønningerne. Grunden, hvorfor Folkethinget har sat denne vilkaarlige Sum ind paa Finantsloven — thi der er endnu langt fra, saa vidt jeg veed, indkommet 50,000 Kr. til Stiftsmidler — er at forebygge en vilkaarlig Brug af disse Penge; men jeg tror ikke, der er nogen Fare herfor. Den høitærede Minister har selv i sit Lovforslag villet fastsætte en bestemt Regel for

deres Brug, og at han skulde anvende disse Penge paa en anden Maade end efter disse Regler, er der slet ingen Grund til at befragte. Derimod hæfter der ganske vist ved denne Fremgangsmaade en anden Vilkaarlighed, men som man ikke forebygger ved at sætte disse Penge ind paa Finantsloven. Det er nemlig den, at Ministeren selv efter eget Skjøn fastsætter de Klasser, hvori de geistlige Embeder deles. Nu kan dertil ganske vist svares, at det er ikke nogen endelig Bestemmelse, det er kun en rent foreløbig Bestemmelse, og den kan forandres i hvert Fald ved Skifte af den Præst, som er ansat i et saadant Embede. Men det kan ikke negtes, at, hvis det vedbliver i mange Aar, vil til en vis Grad den Klassifikation af Embederne, med Hensyn til hvilken man isjor, da man forhandlede Loven om Præstelønningerne, var i stor Udvil, om man skulde ønske den foretagen ved Kongelig Anordning eller ved Lov, til en vis Grad foregribes af denne Inddeling af Embeder i visse Klasser. Det er imidlertid, som jeg alt har bemærket, Noget, som aldeles ikke forebygges derved, at en vilkaarlig Sum sættes ind paa Finantsloven. Derimod er det fuldkommen vist, at det Spørgsmaal foregribes, om disse Midler skulde samles i en folkekirkelig Fond eller stryges uden videre ind i Statskassen. Da Landsthinget ikke een, men flere Gange — 3 Gange i det Mindste — har bestemt erklæret sig for, at de Midler, der inddrages af Præstelønningerne for at bruges dels til anden kirkelig Brug dels til Forbedring af de slettere Lønninger, skulde samles i en folkekirkelig Fond, saa kan Landsthinget heller ikke gaa ind paa en saadan Afgjørelse her, som er foresøgt ved at indføre denne Post paa Finantsloven. Vi maa fastholde, hvad vi tidligere have besluttet, og udstemme denne Post, idet vi haabe, at det ikke vil vare længe, inden det vil lykkes den høitærede Minister — og i den Henseende kan maaste denne Inddragning af en Del Præstefald under Navn af Stiftsmidler hjælpe noget til at stemme Gemytterne føieligere — at naae en Overenskomst om en endelig Lønningslov. Jeg siger, vi maa ønske, at en saadan Lov snart maa komme, men foreløbig maa vi modsætte os, at en saadan Bestemmelse, som foregriber Afgjørelsen af det meget vigtige Spørgsmaal, om disse Midler skulde smles i en særlig Fond, eller om de skulde stryges ind i Statskassen, maa gaa ud af Finantsloven. Jeg skal altsaa anbefale Udvalgets **Fler-tals** Forslag om at udstemme Post 3. under § 9.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg skal naturligvis anbefale det stillede **Ændringsforslag** til Vedtagelse af det høie Thing, men jeg finder Anledning til at gjøre en Bemærkning ved den erede Ordførers Foredrag, da nogle Utringer af ham lade mig fornødt, at der er en Misforstaaelse